

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

ธรรมพินโลก

ก่อนจ้งหัน

เริ่มละงานที่หน้าวัด เริ่มเต็มที่มาสองวันแล้ว เราออกไปดูเขา โห พิณกะที่หน้าวัด งานนี้ก็เป็งานใหญ่งานโต เพราะงานวัดนี้มันงานเพื่อโลกทั้งนั้นเลย อะไรๆ เพื่อโลกทั้งหมด เพราะฉะนั้นงานมันจึงใหญ่ เออะอะปู่บี่ปัดกันเต็มเหนียว คนเต็มทุ่งนา ข้างวัดที่ศาลาใหญ่ คนมาช่วยงาน ทหารก็เออะ ใครต่อใครก็เออะ เราทำเพื่อประโยชน์ให้โลก โอกาสยังพอทำได้แล้วทำๆ เมื่อถึงเวลาแล้วให้อยู่ไม่อยู่ ไปเลย ตายง่ายนิดเดียว นี่เราบอกเป็นภาษาธรรม ไม้อ้อไม่อดไม่ถ่อมตน เอาหลักความจริงมาพูด จากสนธิฎฐิติโก เต็มเหนียวภายในใจ ถึงเวลาจะไปแล้วไม่อยู่ ดัดผิงทันทีเลย เวลาอยู่ไม่ไป

ช่วยโลกช่วยเต็มกำลังความสามารถ ใครมาติดต่อขออะไรๆ เอา ไม่อึดไม่อั้น ทางไหนมาขอบ้าง จังหวัดไหนต่อจังหวัดไหนมา รถไม่มี เราหารถทางนี้ จ้างรถทางนี้ให้ชนของใส่ให้ไปเลย เป็นอย่างนั้น ผู้จำเป็นมันจำเป็นจะว่าไง ผู้พอที่จะอุโถช่วยกันได้ก็เอา ช่วย นอกจากไม่จำเป็นจริงๆ ไม่ว่าจะท่านว่าเรารู้กันเอง พอช่วยกันได้ก็เอาช่วยกันเลย มนุษย์เราไม่ช่วยกันใครจะช่วย มนุษย์ใจดำน้ำขุ่นไปที่ไหนคับแคบตีบตัน เป็นคนคับโลก คือคนเห็นแก่ได้เห็นแก่เอา เห็นแก่กอบแก่โกย

ยิ่งไปเป็นผู้ใหญ่เป็นเจ้าของเป็นนายด้วยแล้วนี่คือยักษ์ใหญ่ กินบ้านกินเมือง กินดับกินปอดประชาชนไม่มีเหลือเลย มันเป็นอย่างงาวสนาของเมืองไทยเรานี้ ตั้งใครขึ้นมาเป็นผู้ใหญ่ เช่น เป็นนายกๆ เป็นต้น ดับปอดประชาชนไม่มีเหลือๆ เลย เป็นอะไรจึงเป็นอย่างนั้น โส้ มันจะไม่ตายหรือคนพวกนี้ล่ะ มันนำคิดนะ เขามีปากมีท้องหาสิ่งมาบรรจุเพราะมันบกพร่องต้องการอยู่ในธาตุในชั้นธ มาโกยเอาไปหมดๆ กินกระทั่งถึงวันตายหมดทั้งโคตรทั้งแซ่มันก็ไม่หมดนะ ที่มันไปกอบไปโกยเอามาจากดับจากปอดของประชาชน เอามาใส่ตัว ครอบครวของตัว เพื่อนฝูงของตัวนั้นแหละ มันนำทุเรศจริงๆ อำนาจของกิเลสไม่มองหน้าใครเลยแหละ เรายอมแพ้เรื่องของกิเลส เราเอาฐานะของธรรมไปตั้งก๊กตรงกลาง กิเลสมันดันลงพื้นนุ่มนุ่นะ โผล่ขึ้นมาที่นี้ฉิบหายหมด ทุเรศจริงๆ

โลกนี้มีศาสตาดองค์เดียวถอนรากถอนโคนของกิเลสได้ นอกนั้นไม่มีใครสามารถ เพราะมันแหลมคมลึกซึ้งมาก ผู้ใดอยากรู้เรื่องกิเลสเอาสาระชีวิตเข้าไป พัดกับกิเลสลองดู นี่เอาเต็มเหนียวแล้วจึงได้มาพูด เอาเต็มเหนียวๆ ก็เคยพูดแล้ว จนเขาตีเกราะประชุมเขาว่าเราตายแล้วอยู่ในป่า ทั้งๆ ที่ไปที่อื่นที่ได้ก็ทำตามเราก้ทำตามนิสัยของเราที่

มุ่งมันต่ออรรถต่อธรรม ต่อมรรคผลนิพพานอย่างนั้นตลอดไป แต่ที่ไหนเขาไม่ดีเพราะประชุม เราก็บอกว่าไม่ดี แต่ที่นั่นมันแปลกเขาดีเพราะประชุม เราก็ต้องนำมาพูด ขนาดเจ้าของยังไม่รู้จักตาย คนอื่นอยู่ในบ้านในเรือนเขายังรู้จักตาย ไปดีเพราะประชุม ปรีกษาหาหรือกันว่าเราตายแล้ว ไปดูซินะ

ก็วันถึงด้อมๆ มาบิณฑบาตไปฉันเสียวันหนึ่งๆ แล้วหายเงียบๆ มาอยู่นี้ก็เดือนแล้ว แล้วพระนี่ไม่ใช่พระธรรมดาณะ พระมหาด้วยว้างั้น เวลาไปให้ระวัง เตี่ยวท่านลับเอาหลงทิศไป สำหรับผู้ใหญ่บ้านเขาบอกเขาไม่ไป เขาว่าเขากลับ ตั้งแต่ท่านเดินมาบิณฑบาตดูแล้วลักษณะน่ากลัวมาก เครื่องขริม ก็จะไปร้องเพลงลิเกละครอะไรในบ้านไปบิณฑบาตใช้ไหมมันก็มีลักษณะของพระ บิณฑบาตเครื่องขริมชี่ เขาบอกดูเวลามาบิณฑบาตน่ากลัว เครื่องขริม ไม่มองดูใครเลยว้างั้น เราไม่ไปแหละ เราก็ไม่ลืม นั้นเวลาเอาเอาอย่างนั้นนะ เป็นตายฟาดเข้าเลยๆ

เอาจนกิเลสหายท้อง ไม่มีกิเลสเหลือภายในจิตใจ เปิดจำตั้งแต่นั้นจึงได้สงเคราะห์โลก เพราะกิเลสเหยียบย่ำทำลายโลก ธรรมพินขึ้นมาให้มนุษย์เราพื้นตัว การสงเคราะห์สงหาด้วยความเมตตาประเภทต่างๆ นี่คือธรรมพินโลก กิเลสมันเหยียบย่ำทำลายด้วยความเห็นแก่ตัว เห็นแก่รายได้รายรวย บ้าอำนาจ บ้ายศ กิเลสเป็นอย่างนั้นทำความลำบากให้แก่กัน มีมากมีน้อยเท่าไรจะหาความสุขจากพวกนี้ไม่ได้ ถ้าไม่มีธรรมแล้วตายทิ้งเปล่าๆ ตั้งใครมาเป็นใหญ่เป็นโตก็เท่ากับตั้งยักษ์ตั้งมารมากินบ้านกินเมือง ตับปอดประชาชนจะไม่มีเหลือ

เป็นยังงั้รัฐบาล ที่พูดอยู่เดี๋ยวนี้นะ เราก็เกิดในท่ามกลางเมืองไทยเราเป็นยังงั้รัฐบาลของเราตั้งมาก็ซุดๆ มีแต่ท้องเท่าท้องข้าง กินตับปอดประชาชนจนจะไม่มีเหลือๆ เป็นยังงั้กัน มีธรรมแทรกเข้าไปหัวใจสักหน่อยจะได้มองดูท้องเขาท้องเรา มีความจำเป็นอย่างไรบ้าง แม้แต่মনันก็มีความจำเป็นเท่ากันกับเรา ไม่ได้กินอยู่ไม่ได้สัตว์ อันนี้มนุษย์ก็เหมือนกัน อยู่ร่วมกันแล้วกินตับกินปอดกัน ดูไม่ได้นะ นำทุเรศเหลือเกิน นี้ละถ้าไม่มีธรรมแล้วแหละ อาศัยที่พออยู่เป็นไปได้นี้ก็เพราะธรรม เฉลี่ยโน้นเฉลี่ยนี้ไป ถ้ามีแต่กิเลสไม่พอ ได้เท่าไรไม่พอๆ ตลอดจนกระทั่งวันตาย เอาละให้พร

หลังจ้งหัน

มาเมื่อเช้านี้เห็นเขาเขียนไว้ว่าระวังต่อ เขาเขียนติดไว้ ต่อมันอยู่ต้นไม้ใกล้ๆ กัน เขาเขียนไว้ระวังต่อ แล้วก็มั้ง.แม่มันยังอยู่ ยังไม่ร้าง เดือนตุลานี้ยังไม่ร้าง มันทำอยู่หลายเดือนนะต่อ ตุลาคมนี้ก็ยังไม่ร้าง แต่ว่าจวนแหละๆ ต่อนี้ต่อยปวดมากนะ บรรดาสัตว์เล็กๆ น้อยๆ ต่อยนี้ ต่อปวดมากกว่าทุกสัตว์ พวกแตนพวกอะไร บางทีก็ปวดมาก

แต่สู้ต่อไม่ได้ ต่อนี้ปวดมาก ที่รู้ได้ชัดก็คือว่า อยู่ตะวันตกกุฏิเราไป พาเด็กเข้าไปในนั้น สร้างวัดใหม่ ๆ กุฏิของเราอยู่ทุกวันนี้ยังไม่ได้สร้าง มาสร้างวัดใหม่ ๆ

พาเด็กไปเอาอะไรอยู่ข้างใน แล้วมีตั่งหนึ่ง รั้งใหญ่ ที่นี้เถาว์ล้วยกับรั้งตั่งนี้มัน เกี่ยวกันกับสายทางที่เราไป พอไปผ่านนี้บีบมันก็กระเทือนรั้งต่อ มันก็ต้อยเอาเลย แต่ที่ นี้ไม่มีใครไปผ่านละซี ก็วัดป่าด้วยเป็นทำเลของเราอยู่ด้วย ใครไม่กล้าผ่านไปแถวนั้น พอเดินผ่านไปเด็กอายุ ๑๕ ขวบนะ ผ่านเถาว์ล้วยนี้จับเถาว์ล้วยตั่ง รั้งตั่งมันติดอยู่ข้าง ๆ มันเกี่ยวโยงกันกับเถาว์ล้วย พอไปตั่งนี้ต่อแตกรั้งออกมาเลย ทางไปนี้ มันใส่เด็กบีบ เด็ก ก็ร้องแง้ว เด็กร้องแง้ว เรามองดูมันเป็นต่อ

นี่ที่เรียกว่าสัญชาตญาณมันเป็นของมันเอง พอรู้ว่าเป็นต่อเท่านั้นละปิดเด็กหนี เลย เพราะมันเป็นช่องเล็กๆ เรายืนกันอยู่นั้น มันพาดหลังเราปั๊บเลย ต่อทั้งรั้ง เด็กดู เหมือนจะตอดได้ตัวเดียวหรือใจ อายุ ๑๕ ปี เป็นไข่นะเด็ก ส่วนเรานับไม่ได้เลย ฟังชีวาสัญชาตญาณ ยืนกันไว้เลย มันจะตามต้อยเด็กไม่ให้ไป ปิดประตูป่าช่องแคบ ๆ เรายืน กันไว้เลย มันก็ชัดเราเสียจน.. ตีสองตีสามค่อยสงบ ตั้งแต่บ่ายสี่โมงนะ นี่เรียกว่ามันยก ขบวนมันทั้งรั้งเลยละใส่ข้างหลังเรา

เรื่องสัญชาตญาณใครบอกเมื่อไร มันเป็นของมันเอง พอรู้ว่าต่อจะต้อยเด็ก พอ มันต้อยเด็กร้องแอ้อขึ้นมาแล้ว พอมองไปเป็นต่อปิดหลังเด็กไปเลย เรายืนกันไว้เลย มัน ก็ชัดเรา นี่เรียกว่าสัญชาตญาณ มันรักษากัน ป้องกันกัน หรือป้องกันตัวอะไรนี้มันมีของ มัน นี่หมายถึงธรรมดา สัญชาตญาณของมนุษย์เราเป็นอย่างนี้ นอกจากจะแก่งหรือทำ ตลกเป็นอีกแง่หนึ่ง ท่านน้อยที่ไปอยู่สหรัฐทุกวันนี้ ท่านน้อยหลานท่านสิงห์ทอง ท่าน น้อยท่านอุ้น ตอนนั้นไปอยู่ห้วยทรายด้วย มันเป็นเณร อะไรผ่านนิดหน่อยไม่ได้ แต่ ธรรมดานิสัยไม่ชอบพูดนะ เงียบ ๆ แต่อะไรผ่านถ้าเจ็บวักขึ้นเลย เณรเรื่องนี้เร็ววักขึ้น เลย

พาเณรนี้เข้าไปเอาไม้กวาดอยู่ในบริเวณวัด เอาไม้กวาดไม้อะไรมา ไปนั้นพวก ปลวก ปลวกไม่ใช่ปลวกเล็กๆ น้อยๆ นะ ปลวกใหญ่ เราก็รู้นิสัยเณรนี้มันร้องแง่ง นี่ เป็นนิสัยของมัน พอตื่นนิดหน่อยแอ้อขึ้นเลย พอไปถึงปลวก ปลวกก็ตัวใหญ่ๆ ไม่ใช่ ปลวกตัวเล็ก ๆ มันไม่มีทางก็เดินตามป่าไป มองลงไปเห็นแต่ปลวกเต็ม บทเวลาจะตัด มีสัญชาตญาณหรือไม่สัญชาตญาณมันจะตัดกันเป็นยังไง เราไปเห็นปลวกมันเต็มที่เรา ก็ทำท่าเชื่อ ทำท่ามองนั่นมองนี่ มันอะไรอยู่แถวนี้ คืออยากให้เณรเชื่อไม่มอง

เราก็ดันไว้ต้นทางที่จะปลอดภัยไว้ เปิดทางที่ปลวกจะพาดเณรไว้ มันก็เดินไป ฟังเสียงวัก มันมากนะปลวกใหญ่ ฟังเสียงมันร้องวัก ๆ ร้องวัก ๆ เสร็จ เราก็บอกว่า ได้การ ๆ คือตัดสันดานเณรเรียกว่าได้การ ไม่สึมห้วยทราย มันชอบร้องเณรนี้ เออะอะ

ร้อง พอตีปลวกพีดมันเสียเต็มเหนี่ยว เสียงร้องก๊ากๆ เราเลยบอกว่า เออ ได้การๆ ขบขันดี เรื่องสัญญาชัตญาณมันเป็นของมันเองนะ เป็นอยู่ในตัวของมันเอง เช่นอย่างที่ว่า พอเห็นต่อมันต่อเด็ก รู้ว่าเป็นต่อต่อเด็กปิดเด็กไปเลย เรายืนกัน ชัดเราเสียเต็มเหนี่ยว นี่โดยสัญญาชัตญาณ ปล่อยเด็กให้รอดไป เราสู้ เรียกว่าสัญญาชัตญาณช่วยกัน

(คุณสุพรรณณี ฝากถวายเซ็คสองหมื่นบาทและทองอีกห้าบาทเจ้าคะ) มันจะลบล้างได้ไหม สุพรรณณีอยู่กุฏิหลังนั้นใช้ไหม (ใช้คะ) มันจะลบล้างได้ไหม ถวายมาเท่าไร บอกมา (เซ็คสองหมื่นกับทองห้าบาทเจ้าคะ) เรียกว่าลบล้างได้ครั้งเดียว ยังเหลืออีกครึ่งหนึ่ง มันชี้เกียดภวานาร้อยเปอร์เซ็นต์ เข้าใจไหม ถวายนี้ได้เพียง ๕๐% ไปบอกเจ้าของนะ บอกยังอีก ๕๐% พุดหยอกเล่นไปอย่างนั้นละ ไปชี้ทางจงกรม เขาก็ภวานาของเขาอยู่ แต่มันหากมีของเรา พอไปไหนแล้วแหงนั่นแหงนี้ถ้าจะพุดนะ ถ้าไม่พุดใครมาผ่านไม่ได้ มาถามตีปากเอานะ บทเวลามันจะออก มันหลายแบบเรานี้นะ

วันนี้เขาก็เริ่มงานข้างนอก นอกกำแพงเต็มไปหมด เมื่อวานเขาก็เอาเต็มที่ เพราะงานวัดป่าบ้านตาดนี้ธรรมดาแต่ก่อนไม่เคยมี เรียกว่าเด็ดขาดไม่ให้มีเลย ให้มีแต่งานเดินจงกรมนั่งสมาธิภวานา สำรวมระวังตัวตลอดเวลาประจำวัดป่าบ้านตาด นี่ละเห็นไหมมันก็เลอะเทอะเข้ามาอย่างนี้ เดี่ยวนี้วัดป่าบ้านตาดมีแต่โรงงาน โรงงานสังฆิกิเลสในตัวของมันนั่นแหละ เอาบุญก็เอา กิเลสก็ขนไปกินด้วย แบ่งให้กิเลสแบ่งให้เจ้าของ เป็นอย่างนั้นนะ

มีแต่งงานเต็มหมด ดูชื้อออกไปนอกกำแพง คนเขากำลังกางเต็นท์กางอะไรต่ออะไร วันที่ ๑๔ วันกฐินนั่นละ กฐินก็กฐินเพื่อโลกมันก็เป็นเรื่องใหญ่ วัดป่าบ้านตาดว่าอย่างนั้นมันเป็นเรื่องใหญ่ เพราะวัดป่าบ้านตาดเป็นงานเพื่อโลกทั้งหมดเลย เราช่วยจริงๆ เราไม่ช่วยธรรมดา พอช่วยได้ช่วย ช่วยให้เต็มเม็ดเต็มหน่วยเลย ทางไหนมาขออะไรๆ ให้ๆ อย่างเมื่อวานนี้ทางกุมภวาหะขอที่ สามแสน สามไร่ นั่นก็โรงเรียนกุมภวามันตายกันหมดแล้วเหอ ชั้นที่แรกนะ เงินเพียงสามแสนบาทมันยังโดดมาหาวัดป่าบ้านตาดเท่ากำปั้งนี้ กุมภวาเมืองใหญ่เมืองโตมันตายกันหมดแล้วเหอ สุดท้ายก็ให้สามแสน ชูอย่างนั้นแหละ อันหนึ่งชูอันหนึ่งมันไม่ชู นี่ก็สามแสน

ช่วยอย่างนั้นแหละช่วยเต็มเหนี่ยวเลย คือมันเปิดหมดหัวใจนี้ พุดให้ฟังชัดๆ เสีย อำนาจของธรรมเมื่อเข้าถึงใจเต็มที่แล้วเป็นธรรมล้วนๆ เลย กิเลสแฝงไม่ได้ ที่นี้มีแต่ความชุ่มเย็น ไปไหนไม่มีเรื่องมีราว ภายในใจเจ้าของก็ไม่มี กับผู้อื่นผู้ใดไม่มีทั้งนั้น ใครจะมีต่อเรามากน้อยเราไม่มีกับใคร มีแต่ความนึ่มด้วยความเมตตา จิตนี้เวลาเต็มที่แล้วเป็นความเมตตา นึ่มไปหมดครอบแดนโลกธาตุ ถึงกิริยาท่าทางเหมือนจะกัดจะฉีกก็มีแต่ปากเฉยๆ อันนั้นไม่เป็นไปด้วย ส่วนปากมันเป็นของมันนั่นละ พอกัดกัด พอ

เอาเอา พอแตะแตะ พอตัมย่าหมาเลี้ยงกันก็ตัม นี่ละปากมันพูดไปได้ทุกอย่าง แต่ใจ เป็นอีกอย่างหนึ่ง พูดเล่นพูดหยอกพูดด้วยความเมตตาสงสาร ไม่ได้พูดด้วยความ โหดร้ายทารุณ มันเป็นของมันอยู่ในนั้นละ

นี่ก็แจก ทางไหนขอมาทางไหนบ้าง จังหวัดไหนก็บอกให้เอาเถลไถลเลย ไปเอา ของตลาดมาเต็มรถให้ไปเลย เอากี่คันก็แล้วแต่ เราเปิดเราเปิดเลย เพราะสมบัติเงิน ทองก็พอมีช่วยเหลือกันดูโลกกันไป ที่เราจะเก็บไว้เราไม่เก็บ เราบอกตรงๆ มีความ จำเป็นที่ตรงไหนเอาไหลเข้าไป ไส้เข้าไปๆ อย่างนั้นละ เราอยู่ด้วยความเย็นใจด้วยความเมตตาอย่างนี้ ไม่ได้อยู่ด้วยแบบใด ถ้าอยู่โดยลำพังตนเองแล้วโลกธาตุนี้ว่างหมดเลย สุธัญโต โลก สุธัญหมดเลยโลกธาตุนี้ จิตไม่ออกแสดงกิริยาเสียอย่างเดียวโลกธาตุนี้สูญ ว่างเปล่าหมด ไม่มี

สุธัญโต โลก อเวกขสุสุ โฆฆราช สทา สโต ดูก่อนโฆฆราช เธอจึงเป็นผู้มีสติ ทุกเมื่อ พิจารณาโลกให้เป็นของสูญเปล่า ว่างเปล่า ถอนอัตตานุทิฏฐิ ความเห็นว่าเราของเรา ซึ่งเป็นกำขวางคือนี้ออกเสีย แล้วจะพัวพันพญามัจจุราชเสียได้ พญามัจจุราชจะตามไม่ทันผู้พิจารณาโลกเป็นของสูญเปล่าอยู่อย่างนี้ ที่นี้พอจิตเข้าไปตรงนั้น แล้วก็ เป็นโฆฆราชด้วยกันหมด เป็นกึ่งองค์ๆ เป็นโฆฆราชทั้งนั้น พระสงฆ์สาวกโฆฆราชทั้งหมดเลย ว่างเปล่า จิตของพระอรหันต์นี้ว่าง โลกธาตุนี้ว่างหมดเลย

ไปไหนรูปร่างนี้เห็นก็เห็นจริง แต่ส่วนใหญ่ของจิตนี้จะว่างตลอด ความว่างนี้มี อานุภาพมากนะ ต้นไม้ภูเขาใหญ่โตขนาดไหนมันทะลุหมดเลย นั่นละอำนาจของจิต เวลามันว่างก็ว่าง เวลามันปิดตันมันก็ปิดตัน ไม่มีอะไรเจ้าของก็ขืนสิ่งที่เป็ชวากเป็นหนามมาเผาเจ้าของให้ดับตันอันต้อย่างนั้นละ เวลามันเปิดมันก็เปิดอย่างนี้ เอาอะไรมาผ่านไม่ได้ มันว่างโดยหลักธรรมชาติ นี่จิตที่ได้บำเพ็ญ กลายเป็นธรรมแล้วจิตกับธรรมเป็นอันเดียวกันแล้ว เป็นโลก สุธัญโต โลก ว่างเปล่าไปหมดเลย

นี่ละการปฏิบัติธรรม ให้ท่านทั้งหลายได้มองดูธรรมบ้าง อย่ามองดูแต่กิเลส ไปที่ไหนมีแต่กัดแต่ฉีก เอารัตเอาเปรียบ รีดไถคดโกงกันเต็มบ้านเต็มเมือง ใหญ่แล้วไม่มีใหญ่นะ ใหญ่เท่าไรกิเลสยิ่งใหญ่ ยิ่งใช้อำนาจบาตรหลวงป่าๆ เกื่อนๆ กินตับกินปอดผู้น้อยไปหมดทั่วโลกดินแดน ใหญ่กิเลสเป็นอย่างนั้น ถ้าใหญ่ธรรมใหญ่เท่าไรก็ยิ่งเว็งว่างไปหมด กว้างขวาง เต็มไปด้วยความสงบร่มเย็น ต่างกันนะ ให้พากันจำเอา เอาละวันนี้เทศน์เพียงเท่านั้นละ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร
FM 103.25 MHz